



full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

La festa de la Nativitat de Maria

El dia 8 de setembre, festa del Naixement de la Mare de Déu, és conegut popularment a Catalunya com la festa de les «marede-déus trobades». En aquesta dia és habitual en molts llocs celebrar romeries, aplecs i processons en els santuaris marians i en els pobles on celebren la seva Festa Major.

En els Evangelis canònics no trobem cap dada sobre el naixement de Maria, encara que es conserven diverses tradicions. Unes d'elles ens transmeten que és descendent de David i va néixer a Betlem; segons altres, el seu naixement va tenir lloc a Natzaret. També des del segle V, aproximadament, existia a Jerusalem un santuari marià situat al costat de les restes de la piscina probàtica. Allà, sota l'església romànica construïda pels creuats, es troben les restes d'una basílica bizantina i unes criptes excavades a la roca que, segons la tradició, podien haver format part d'una vivenda que s'ha considerat com la casa on va néixer la Mare de Déu.

La celebració de la festa de la Nativitat de la Mare de Déu és coneguda i celebrada a les comunitats cristianes d'Orient des del segle VI. Va ser fixada el 8 de setembre, dia amb el qual s'inicia l'any litúrgic bizantí, el qual es clou amb la festa de la Dormició de la Mare de Déu, en el mes d'agost. A Occident va ser introduïda cap al segle VII. A Roma se celebrava amb un pelegrinatge a la Basílica de Santa Maria la Major que culminava amb la Santa Missa. Actualment, és la festa patronal de moltíssims santuaris.

Sant Andreu de Creta (†740), en una coneguda homilia sobre la festa de la Nativitat de Maria, reflexiona sobre el sentit i el con-



tingut més profund d'aquesta festa. El marc general és el disseny diví de salvació de la humanitat, en el qual la Mare de Déu queda vinculada al misteri de Crist, posant tota la seva persona i la seva vida en relació absoluta a Crist, en particular a la seva encarnació: «Aquí hi ha el cim més alt dels beneficis que ens fa Crist, aquí hi ha la manifestació del misteri, l'anihilament de la naturalesa; aquí hi ha Déu i l'home i la deï-

ficació de l'home assumit. Però tanmateix calgué que hi hagués una certa introducció, per on arribés a nosaltres el gran do de la salvació: una introducció de l'adveniment esplèndid i claríssim de Déu a nosaltres. I això és la celebració d'avui, exordi de la qual és el naixement de la Mare de Déu, i la conclusió i el terme són la unió providencial del Verb amb la carn. Perquè ara la Verge neix, és alletada, és configurada i convertida en Mare de Déu, rei de tots els segles.»

Un aspecte molt important d'aquesta festa és la invitació que ens fa a l'alegria, perquè Déu Nostre Senyor, amb el naixement de Maria, proporciona al món la garantia que la salvació és ja imminent, perquè el naixement de Maria prepara l'encarnació i naixement de Jesús. «quan va arribar la plenitud dels temps, Déu envià el seu Fill, nascut de dona, nascut sota la Llei, perquè rescatés els que vivíem sota la Llei, i rebéssim la condició de fills» (Ga 4,4-5). Déu escull Maria, concebuda sense pecat original, que neix en el silenci i la discreció, que esdevé l'esperança per al món perquè d'ella naixerà Jesucrist.

Avui és, doncs, un dia apropiat per fer memòria de la història de la salvació i contemplar el lloc que ocupa Maria en el pla salvífic de Déu. Conscients de la nostra pobresa i petitesa, ens posem sota la seva intercessió de Mare en el nou curs que acabem de començar. Ella és l'estrella lluminosa que ens guia i acompanya, el model de pelegrinatge de la fe, la causa de la nostra alegria per superar les dificultats i tristeses, en ella la força per viure amb coherència la nostra vocació de fills de Déu, així com també la font de la veritable salut.



ENTREVISTA

Marxar amb les mans ben plenes



SÒNIA SÁNCHEZ

El 23 de juny, un grup de voluntàries del camp de treball organitzat pel Col·legi Major Bonaigua i el Col·legi Canigó a Costa d'Ivori va patir un accident en el qual va morir una de les tres coordinadores, la professora Teresa Cardona. La Sònia Sánchez, directora del C. M. Bonaigua, recorda la petjada que deixa la seva amiga Teresa: «Creia en la caritat com a força transformadora del món. El seu amor a Déu i a les persones la portaven a estar el cent per cent al servei de les necessitats dels altres. Recordar-la ens anima a mirar d'estar més disponibles als plans de Déu i a viure per servir.»

Per què la Teresa era un testimoni de fe veritable?

Era autèntica i divertida. La seva presència transmetia una alegria contagiosa que feia molt amable la vida als altres. Sabia gaudir de les petites coses del dia a dia. El seu sentit de la vida era profundament cristià, segurament fruit de la seva unió amb Jesús per l'oració i l'eucaristia.

Per què ha marxat amb les mans ben plenes?

La Teresa ha marxat amb les mans ben plenes d'amor. Ha sabut fer d'una vida aparentment normal un camí de donació. Veure la seva vida ens fa entendre que la fidelitat a Déu fa molt feliç també a la terra. Penso que amb la seva dedicació ha enriquit la vida de moltes persones. Ha marxat amb les mans ben plenes i ha sembrat molt de bé al seu voltant.

Per què el seu testimoni t'ajudarà a enfortir la fe?

El seu somriure i la seva rialla acompanyaran sempre a aquells qui l'hem coneguda. Ha estat un testimoni de vida cristiana en la família, el treball i l'amistat. És un exemple molt positiu i esperançador per a aquells que busquen la santedat enmig del món. Vivia totes les coses amb intensitat i amb amor.

Òscar Bardají i Martín

DIÒCESI DE TERRASSA

MN. XAVIER FARRÉS

Relleu a la Delegació de Família i Vida

Amb alguna cosa més d'un any com a Delegat de la Pastoral de la Família i la Vida agraeixo aquesta oportunitat de dirigir-me a tots els fidels del nostre bisbat. Després de sis anys justos al front de la Delegació de Pastoral Juvenil, que tant he estimat, he començat a obrir-me pas en aquesta pastoral tan transversal i ampla i, potser per això, sovint tan oblidada en les nostres parròquies. Ho he fet amb la disponibilitat que sempre he demanat a Déu. Com diu santa Teresa de Jesús: «vuestra soy para vos nació, qué mandáis hacer de mí». Amb aquesta disposició del cor vaig deixar la pastoral de joves, com he deixat també les parròquies on he servit per anar allà on Déu i la Mare Església m'envia per la veu del nostre Bisbe, no sense dolor al cor de deixar allò que has fet teu i t'ho estimes però amb total llibertat d'Esperit sabent que en Déu el millor sempre està per venir.

És just fer una mirada agraïda a la gran feina feta pel P. Gaspar Borda, l'anterior delegat que, juntament amb

el matrimoni Creus Prats i tots els col·laboradors, han engegat i vertebrat la nostra delegació diocesana, amb un treball immens d'estudi i dedicació promovent la Setmana de la Família, creant el COF (Centre d'Orientació Familiar) i posant en marxa el Projecte Raquel d'atenció a la dona que ha avortat.

En aquesta nova etapa hem començat a fer un treball més intensiu i directe amb les famílies, coneixent-les de prop i fent que es coneguin, fent visible la família cristiana a les xarxes socials com demana el Sant Pare, oferint que se sentin participants de l'estructura diocesana per mitjà dels grups de formació, oferint trobades per tot el bisbat al llarg de l'any com la que es va començar fa un any per Advent i les vacances per a les famílies que hem començat a oferir des de la delegació.

Podeu contactar amb el delegat per whatsapp al 646 882 428 o seguir les informacions per la xarxa: @mrxavi i @delefmiliterrssa

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

Testimonio de Charlie Chaplin

Charlie Chaplin, el gran actor que plasmó el buen humor en el cine, reconocido mundialmente por sus películas, escribió estas palabras después de la muerte de su **madre**:

«Mi **madre** me había emocionado de tal manera, con sus palabras y su actitud hacia **Jesús**, que yo hubiera deseado morir aquella misma noche con ella, para correr al encuentro del Señor Jesús.

»Pero ella —mi **madre**— no era de mi opinión. Me dijo: «Hijo: **Jesús** quiere que primero vivas, para que se cumpla el destino que Él te tiene preparado”.»

Y Charlie Chaplin recordaba la oscura estancia del semisótano del Oakley Street: «Ella encendió en mí la **llama** más ardiente que haya podido ver en el mundo, la que, desde entonces, ha **enriquecido** mi **teatro**, mi **literatura**, mi **cine**, en todos y cada uno de los **papeles**, **temas**, por apasionantes que hayan sido: **piEDAD**, **amor**, **dignidad** de la persona humana y aprecio de una manera especial por todos los **pobres**.»

«¡Ayudar a los pobres me ha colmado de beneficios!» G. Bernanos.

Lectures de la missa diària i santoral

9. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Col 1,24-2,3 / Sl 61 / Lc 6,6-11]. Mare de Déu del Claustre (Solsona), romànica; sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia. Santa Felícia, mr.

10. ■ Dimarts [Col 2,6-15 / Sl 144 / Lc 6,12-19]. Sant Nicolau de Tolentino, prevere agustinià. Beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparreguera, Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, prevs. dominicans i mrs. a Omura; beat Jacint Orfanell, mr. dominicà a Nagasaki (1622), nat a la Jana (Maestrat). Beat Francesc Gárate, rel. jesuïta, d'Azpeitia.

11. ■ Dimecres [Col 3,1-11 / Sl 144 / Lc 6,20-26]. Beat Bonaventura Gran (Riudoms, 1620 - Roma, 1684), rel. franciscà. Sant Protus i sant Jacint, germans mrs. (s. IV); santa Teodora Alexandrina, penitent.



12. ■ Dijous [Col 3,12-17 / Sl 150 / Lc 6,27-38]. El Nom de Maria. Mare de Déu de Lluc, patrona de Mallorca, i altres advocacions. Sant Guiu, pelegrí; beat Miró, prev. agustinià, a Sant Joan de les Abadesses.

13. □ Divendres [1Tm 1,1-2.12-14 / Sl 15 / Lc 6,39-42]. Sant Joan Crisòstom (†407), bisbe de Constantinoble i doctor de l'Església. Sant Felip, pare de santa Eugènia.

14. ■ Dissabte [Nm 21,4-9 (o bé: Fl 2,6-11) / Sl 77 / Jn 3,13-17]. Exaltació de la Santa Creu, titular de la catedral de Barcelona. Sant Crescenci, noi mr., fill de sant Eutimi; santa Ròsula, mr.

15. ■ † Diumenge vinent, XXIV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Ex 32,7-11.13-14 / Sl 50 / 1Tm 1,12-17 / Lc 15,1-32 (o bé: 15,1-10)]. Mare de Déu dels Dolors. Sant Nicomedes, mr.; santa Caterina de Gènova, viuda.





DIUMENGE XXIII DE DURANT L'ANY



COMENTARI

Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 9,13-18)

¿Quin home pot conèixer què desitja Déu? ¿Qui pot descobrir la voluntat del Senyor? Perquè els raonaments dels mortals són insegurs, són incertes les nostres previsions: el cos que es descompon afeixuga l'ànima, aquesta cabana de terra és una càrrega per a l'esperit, capaç de meditar. Si amb prou feines ens afigurem les coses de la terra, si ens costa descobrir allò mateix que tenim entre mans, ¿qui haurà estat capaç de trobar un rastre de les coses del cel? ¿Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si vós mateix no haguéssiu donat la saviesa, si no haguéssiu enviat de les altures el vostre Esperit Sant? Així s'han redreçat els camins dels habitants de la terra, els homes han après a conèixer què és del vostre grat, i la saviesa els salva.

Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols / dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam». / Mil anys als vostres ulls / són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes, / són com un somni en fer-se de dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, ¿què espe-reu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor / reposi damunt els seus servents. / Doneu cert a l'obra de les nostres mans. R.

Lectura de la carta de sant Pau a Filèmon (Flm 9b-10.12-17)

Estimat: Jo, Pau, ambaixador de Crist, i pres per causa d'ell, recorro a tu intercedint a favor del meu fill Onèsim, jo que l'he engendrat en la fe estant a la presó. Ara te'l retorno com si t'enviés el fruit de les meves entranyes. Jo hauria volgut retenir-lo al meu costat, perquè em servís en lloc teu mentre seré a la presó per causa de l'evangeli, però no he volgut fer res sense el teu consentiment: no m'hauria agradat obligar-te a fer un favor com aquest, si tu no el feies de bon grat. Qui sap si, providencialment, Onèsim se separà un moment de tu perquè ara el recobris per sempre, i no com esclau, sinó molt més que això: com un germà estimat. Ho és moltíssim per a mi, però més encara ho ha de ser per a tu, tant humanament com en el Senyor. Per tant, si em compentes entre els qui tenim part en uns mateixos béns, replo com em rebries a mi mateix.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 14,25-33)

En aquell temps, Jesús anava amb molta gent; ell es girà i els digué: «Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes, i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu.

Suposem que algú de vosaltres vol construir una torre. ¿No us asseureu primer a calcular-ne les despeses, per veure si teniu recursos per acabar-la? Perquè, si després de posar els fonaments, no podíeu acabar l'obra, tots els qui ho veurien començarien a burlar-se'n i dirien: "Aquest home havia començat a construir, però no pot acabar". Si un rei vol anar a combatre amb un altre, ¿no s'asseurà primer a deliberar si amb deu mil homes podrà fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veia que no pot, quan l'altre encara és lluny li enviarà delegats a negociar la pau. Així també, ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té».

Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 9,13-18)

¿Qué hombre conocerá el designio de Dios?, o ¿quién se imaginará lo que el Señor quiere? Los pensamientos de los mortales son frágiles e inseguros nuestros razonamientos, porque el cuerpo mortal oprime el alma y esta tienda terrena abruma la mente pensativa.

Si apenas vislumbramos lo que hay sobre la tierra y con fatiga descubrimos lo que está a nuestro alcance, ¿quién rastreará lo que está en el cielo?, ¿quién conocerá tus designios, si tú no le das sabiduría y le envías tu santo espíritu desde lo alto?

Así se enderezaron las sendas de los terrestres, los hombres aprendieron lo que te agrada y se salvaron por la sabiduría.

Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán». / Mil años en tu presencia son un ayer que pasó; / una vela nocturna. R.

Si tú los retiras / son como un sueño, / como hierba que se renueva / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enséñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a Filemón (Flm 9b-10.12-17)

Querido hermano:

Yo, Pablo, anciano y prisionero por Cristo Jesús, te recomiendo a Onésimo, mi hijo, a quien engendré en la prisión. Te lo envío como a hijo. Me hubiera gustado retenerlo junto a mí, para que me sirviera en nombre tuyo en esta prisión que sufro por el Evangelio; pero no he querido retenerlo sin contar contigo: así me harás este favor, no a la fuerza, sino con toda libertad. Quizá se apartó de ti por breve tiempo para que lo recobres ahora para siempre; y no como esclavo, sino como algo mejor que un esclavo, como un hermano querido, que si lo es mucho para mí, cuánto más para ti, humanamente y en el Señor. Si me consideras compañero tuyo, recíbelo a él como a mí.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 14,25-33)

En aquel tiempo, mucha gente acompañaba a Jesús; él se volvió y les dijo: «Si alguno viene a mí y no pospone a su padre y a su madre, a su mujer y a sus hijos, a sus hermanos y a sus hermanas, e incluso a sí mismo, no puede ser discípulo mío. Quien no carga con su cruz y viene en pos de mí, no puede ser discípulo mío.

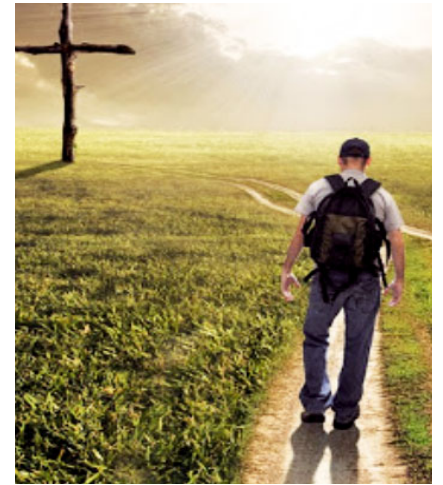
Así, ¿quién de vosotros, si quiere construir una torre, no se sienta primero a calcular los gastos, a ver si tiene para terminarla? No sea que, si echa los cimientos y no puede acabarla, se pongan a burlarse de él los que miran, diciendo: "Este hombre empezó a construir y no pudo acabar". ¿O qué rey, si va a dar la batalla a otro rey, no se sienta primero a deliberar si con diez mil hombres podrá salir al paso del que lo ataca con veinte mil?

Y si no, cuando el otro está todavía lejos, envía legados para pedir condiciones de paz.

Así pues, todo aquel de entre vosotros que no renuncia a todos sus bienes no puede ser discípulo mío».

El seguiment del Senyor

MN. MARCOS ACEITUNO DONOSO



Si el context d'un àpat va servir al Senyor per revelar-nos la generositat immensa del nostre Creador, avui ho fa amb una de les expressions amb què Jesucrist va insistir més: seguir el Senyor com a Mestre i Salvador no és fàcil ni sempre és bonic. Primer, cal reordenar el rànquing de valors, els criteris que ordenen la nostra vida quotidiana. En segon lloc, hem d'op-tar per la porció més difícil, però més beneficiosa de la vida del Senyor: la seva Creu. Finalment, ens convida a la prudència evangèlica, que es tradueix en una audàcia conscient envers el nostre Redemptor. Ens convida a estudiar les possibilitats que tenim, tal com diu la paràbola, no per descurar la nostra opció pel Senyor sinó per descobrir que és en el nom de Crist i amb el poder de l'Esperit Sant que podem entrar en sintonia espiritual i moral amb Déu Pare. La prudència evangèlica ens convida a viure la radicalitat que neix de l'amor diví, com Jesús. Ell, bo i podent buscar fórmules més fàcils i còmodes per acomplir la missió redemptora, va acollir la més exigent, la més radical i la més forta de totes: el sacrifici de la seva pròpia humanitat en benefici nostre. Per això, l'evangelista ens recorda que la radicalitat evangèlica és l'entrega total i amorosa del nostre ésser a Déu, en un acte de cul-te sincer i real; al proïsme, oferint el sacrifici de la caritat que Déu ens dona; i a nosaltres mateixos, atorgant-nos l'opor-tunitat d'oferir als altres la nostra millor versió, que la fa possible la gràcia de Déu que ens adopta, ens guareix, ens eleva, ens santifica i ens impulsa.

En definitiva, Crist ens convida a què ens deixem *sobrenaturalitzar*, a superar el pecat, per mitjà del penediment i la confessió dels pecats, i acollir el do lluminós de la fe, l'esperança i l'amor, font de Vida eterna ja en l'aquí i en l'ara de la nostra quotidianitat.



VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dijous 12 de setembre, a les 10 h. Reunió de rectors i formadors de Seminari de Catalunya. / **A les 12 h.** reunió de delegats de Pastoral Vocacional de Catalunya.

Dissabte 14, a les 10 h. Trobada diocesana d'inici de curs de catequistes, a Terrassa. **A les 18 h.** Missa d'inici de curs *rociero* de la FECAC a la Catedral.

Notícies



Trobada missionera de la Província Eclesiàstica. El dissabte 13 de juliol va tenir lloc a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat la trobada missionera anual de la Província Eclesiàstica. Va presidir la celebració de l'Eucaristia Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat. Hi assistiren els delegats de Missions de cada diòcesi, mis-

ners i familiars. En acabar varen compartir informacions dels diversos missioners de les tres diòcesis i dels seus familiars.



Mons. Saiz Meneses ordena de diaca un religiós carmelita. El dissabte 20 de juliol, Mons. Saiz Meneses va ordenar de diaca fra Bladimir Ramos de l'Orde del Carme a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Terrassa. Aquell dia els carmelites celebraven la festa del profeta Elies relacionat amb la muntanya del Carmel. Varen concelebrar el P. Lluís Maza, O. Carm., superior provincial, el P. Gaspar Borda, O. Carm., rector, i altres preveres i varen assistir-hi diversos diaques.

Benedicció d'un cruceiro. El diumenge 21 de juliol, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa a l'església de Sant Jaume del Pla del Bonaire (Terrassa). Estigué acompanyat per Mn. Fidel Catalán, rector, i altres preveres i diaques. En acabar va beneir, en els jardins de l'església, un cruceiro típic del Camí de Sant Jaume,



que precisament passa per aquell indret. Després compartí un dinar popular amb els feligresos d'aquella comunitat.

Agenda

Inici de l'adoració perpètua a la ciutat de Terrassa. El dijous 12 de setembre, Mons. Saiz Meneses presidirà la Missa a les 20 h a les Esglésies de Sant Pere de Terrassa (La Seu d'Egara), iniciant d'aquesta manera la capella d'adoració perpètua al Santíssim que estarà ubicada a la capella del temple parroquial de Sant Pere.

ACCIONS DEL PLA PASTORAL DIOCESÀ 2019-2020

Una Església a l'encontre de la persona

1. Crear un espai de formació permanent per als preveres i també per als diaques amb temes diversos en ordre a la nova evangelització.

Responsable: Consell de Govern.

2. Organitzar cursos de formació per a laics per la distribució de la Sagrada Comunió, i també per la proclamació de la Paraula i l'animació musical.

Responsable: Delegació Episcopal de Litúrgia.

3. Crear equips per a la integració dels immigrants i nousvinguts a les parròquies i comunitats i preparar materials adients.

Responsable: Rectors, consells pastorals parroquials i Càritas diocesana.

4. Optimitzar les possibilitats que ofereixen les noves tecnologies a través d'una major coordinació diocesana i la projecció de l'Església.

Responsable: Gabinet de Mitjans de Comunicació Social.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

La fiesta de la Natividad de María

El día 8 de septiembre, fiesta de la Natividad de la Virgen María, es conocido popularmente en Cataluña como la fiesta de las «*marededéus trobades*».

En este día es habitual en muchos lugares hacer romerías, encuentros y procesiones en los santuarios marianos y en los pueblos donde celebran su Fiesta Mayor.

En los Evangelios canónicos no encontramos datos sobre el nacimiento de María, aunque se conservan diversas tradiciones. Unas nos transmiten que es descendiente de David y nació en Belén; según otras, su nacimiento acaeció en Nazareth. También desde el siglo V, aproximadamente, existía en Jerusalén un santuario mariano situado junto a los restos de la piscina probática. Allí, bajo la iglesia románica construida por los cruzados, se hallan los restos de una basílica bizantina y unas criptas excavadas en la roca que, según la tradición, parecen haber formado parte de una vivienda que se

ha considerado como la casa en la que nació la Virgen María.

La celebración de la fiesta de la Natividad de la Santísima Virgen María es conocida y celebrada en las comunidades cristianas de Oriente desde el siglo VI. Fue fijada el 8 de septiembre, día con el que se inicia el año litúrgico bizantino, que a su vez se clausura con la fiesta de la Dormición de la Virgen María, en agosto. En Occidente fue introducida hacia el siglo VII. En Roma se celebraba con una peregrinación a la Basílica de Santa María la Mayor que culminaba con la Santa Misa. Actualmente, es la fiesta patronal de muchísimos santuarios.

San Andrés de Creta (†740), en una célebre homilía sobre la fiesta de la Natividad de María, reflexiona sobre el sentido y el contenido más profundo de esta fiesta. El marco es el designio divino de salvación de la humanidad, en el que la Virgen María queda vinculada al misterio de Cristo, poniendo su persona y su vida en

relación absoluta a Cristo, en particular a su encarnación: «El misterio del Dios que se hace hombre y la divinización del hombre asumido por el Verbo representan la suma de los bienes que Cristo nos ha regalado, la revelación del plan divino y la derrota de toda presuntuosa autosuficiencia humana. La venida de Dios entre los hombres, como luz esplendorosa y realidad divina clara y visible, es el don grande y maravilloso de la salvación que se nos concede. La celebración de hoy honra la Natividad de la Madre de Dios. Pero el verdadero significado y el fin de este evento es la encarnación del Verbo. De hecho, María nace, es amantada y educada para ser la Madre del Rey de los siglos, de Dios».

Un aspecto muy importante de esta fiesta es la invitación que nos hace a la alegría, porque Dios Nuestro Señor, con el nacimiento de María, proporciona al mundo la garantía de que la salvación es ya inminente, porque el nacimiento de María prepara la

encarnación y nacimiento de Jesús. «Al llegar la plenitud de los tiempos, envió Dios a su Hijo, nacido de mujer, nacido bajo la Ley, para redimir a los que estaban bajo la Ley, a fin de que recibiésemos la adopción de hijos» (Gal 4,4-5). Dios elige a María, concebida sin pecado original, que nace en silencio y discreción, que deviene esperanza para el mundo porque de ella nacerá Jesucristo.

Hoy es, pues, un día propicio para hacer memoria de la historia de la salvación y contemplar el lugar que ocupa María en el plan salvífico de Dios. Conscientes de nuestra pobreza y pequeñez, nos ponemos bajo su intercesión de Madre en el nuevo curso que acabamos de comenzar. Ella será la estrella luminosa que nos guíe y acompañe, el modelo de peregrinación de la fe, la causa de nuestra alegría para superar las dificultades y tristezas, el sostén para vivir con coherencia nuestra vocación de hijos de Dios, así como también la fuente de la verdadera salud.